

V Brně dne 2. 3. 2026

Naše zn.: 2026/18254/FNBrno - 14.7 – IngVa/Sch
Vaše zn.:

Veřejná zakázka – Léčivé přípravky ANTIVIROTIKA 2026

Vážení,

zadavatel obdržel dne 10. 2. 2026 a 11. 2. 2026 žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, týkající se veřejné zakázky s názvem Léčivé přípravky ANTIVIROTIKA 2026, ke kterým sděluje následující:

Dotaz 1:

„Dovolujeme si Vás tímto požádat o zvážení rozšíření zadávací dokumentace, která je v současnosti specifikována na lékovou formu „Prášek pro infuzní roztok“. Navrhujeme zvážit zahrnutí i dalších lékových forem, například „Koncentrát pro infuzní roztok“.

Taková úprava by mohla rozšířit okruh potenciálních dodavatelů, zvýšit míru hospodářské soutěže a přispět k naplnění zásad rovného zacházení, transparentnosti a hospodárnosti podle zákona o zadávání veřejných zakázek.

Zároveň by umožnila nabídnout řešení, která mohou být efektivnější z hlediska komfortu lékařského personálu i ekonomiky léčby.“

Odpověď 1:

Zadavatel upraví údaje v zadávací dokumentaci, konkrétně v Příloze č. 1 - Tabulce pro výpočet nabídkové ceny, a to tak, že bude pro Část 1 požadovat následující velikosti balení:

- Část 1: „250MG INF PLV SOL 10 nebo 5 amp/25MG/ML INF CNC SOL 10X10ML“;

Dotaz 2:

K POVINNOSTI UHRADIT ROZDÍL V CENĚ PŘI ZAJIŠTĚNÍ NÁHRADNÍHO ZBOŽÍ OD JINÉHO DODAVATELE

Článek VIII odst. 2 návrhu rámcové kupní smlouvy, která tvoří přílohu č. 2 zadávací dokumentace, stanoví: „Smluvní strany si dále vyhrazují právo, že v případě prodlení Prodávajícího s dodáním Zboží Kupujícímu řádně a včas (např. v návaznosti na doručení defektního listu) nebo s dodáním náhradního Zboží při reklamaci vad Zboží Kupující, případně odmítne-li Prodávající splnit Objednávku či její část, je Kupující oprávněn nakoupit Zboží na volném trhu od jiného dodavatele za cenu obvyklou. Prodávající je v takovém případě oprávněn bez zbytečného odkladu nabídnout Kupujícímu alternativní Zboží, které bude v souladu s touto smlouvou. Kupující má však právo dodávku tohoto alternativního zboží odmítnout. Pokud Kupující dodávku alternativního zboží odmítne, je Prodávající povinen na základě penalizační faktury vystavené Kupujícímu uhradit Kupujícímu rozdíl mezi Kupní cenou (včetně

DPH) dle této smlouvy a kupní cenou Zboží (včetně DPH) uhrazenou Kupujícím za Zboží z volného trhu.“

Požadavek na úhradu rozdílu mezi kupní cenou dle smlouvy a kupní cenou uhrazenou při zajištění náhradního zboží je nepřiměřený a vymyká se obchodním zvyklostem. Dle předmětného ustanovení má totiž kupující možnost obstarat si léčivý přípravek za cenu, která může být i mnohem vyšší než vysoutěžená cena. Smlouva sice zmiňuje „cenu obvyklou“, ale její výše může být jednak sporná, jednak časově i teritoriálně proměnlivá (cenová úroveň v jednotlivých státech se značně liší). Po prodávajícím nelze spravedlivě požadovat, aby nesl odpovědnost za rozhodnutí kupujícího obstarat si náhradu za vyšší cenu, zvláště když logicky nemá žádný vliv na cenovou politiku jiných dodavatelů. Požadavek na úhradu rozdílu tak narušuje rovnováhu smluvního vztahu a vystavuje prodávajícího neúměrným ekonomickým rizikům. To může dodavatele odradit od podání nabídky a omezit hospodářskou soutěž.

Nadto článek VIII odst. 3 návrhu rámcové kupní smlouvy výslovně stanoví, že zařazení léčivého přípravku do tzv. systému rezervních zásob prodávajícího nezprošťuje povinnosti uhradit kupujícímu rozdíl v ceně. Toto ustanovení je nepřiměřené. Bude-li totiž přípravek zařazen do systému rezervních zásob, bude to znamenat, že přípravek je na trhu extrémní nedostatek. V takové situaci je zřejmé, že dodavatel objektivně nebude schopen vykrýt jakoukoli objednávku kupujícího. Smlouva přitom kupujícího nijak neomezuje v tom, jaké maximální množství si může objednat, takže i v situaci nedostatku na celém trhu si kupující může objednat množství, které objektivně nebude možné dodat, resp. množství takové, že po jeho dodání by se na ostatní odběratele nedostalo. Požadavek na úhradu cenového rozdílu i v případě zavedení systému rezervních zásob je tedy v rozporu s principem přiměřenosti smluvních podmínek a vystavuje prodávajícího odpovědnosti za okolnosti, které jsou zcela mimo jeho kontrolu.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil vyváženost, přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku VIII odst. 2 návrhu rámcové kupní smlouvy, a navrhuje, aby bylo toto ustanovení z návrhu rámcové kupní smlouvy zcela vypuštěno. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávajícím znění tohoto ustanovení musí trvat.

Odpověď 2:

Zadavatel po zvážení přiměřenosti a nezbytnosti ustanovení na znění **čl. VIII odst. 2 trvá**. Ujednání je odůvodněno nezbytností zajištění kontinuity léčby a provozu zdravotnického zařízení v případě prodloužení dodavatele, odmítnutí objednávky či nedodání náhradního plnění. Zadavatel současně uvádí, že k uplatnění tohoto mechanismu dochází výhradně v důsledku porušení povinností dodavatele.

Dotaz 3:

K EXPIRACI

Článek VII odst. 5 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: *„Prodávající poskytuje záruku za jakost dodaného Zboží po celou dobu jeho použitelnosti, která musí od okamžiku dodání Zboží Kupujícímu činit minimálně 30 % z celkové expirační doby Zboží (dále též jen „Záruční doba“). Prodávající se v rámci této záruky zavazuje, že Zboží bude po celou Záruční dobu způsobilé pro obvyklý účel a že si zachová obvyklé vlastnosti. Prodávající je povinen Kupujícího neprodleně informovat o případných zjištěných vadách již dodaného Zboží.“*

Ustanovení vyžadující, aby prodávající zajistil minimálně 30% zbývající doby použitelnosti léčivých přípravků od okamžiku dodání, je nepřiměřené, vymyká se běžné praxi a neodpovídá reálnému nastavení výrobních a logistických procesů u poptávaných léčivých přípravků. S ohledem na standardní výrobní a logistické postupy jen tento požadavek na samotné hranici splnitelnosti. Kromě

toho, nemocnice si běžně nevytváří několikaměsíční zásoby poptávaných léčivých přípravků a takto dlouhou zbývající použitelnosti objektivně ani nepotřebuje. Standardně se na trhu s poptávanými léčivými přípravky sjednává minimální zbývající doba použitelnosti v délce 2 měsíců. Požadavek na 30% zbývající použitelnosti je tedy přemrštěný a vytváří významnou bariéru vstupu pro potenciální dodavatele, čímž může dojít k omezení hospodářské soutěže.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil přiměřenost a nezbytnost článku VII odst. 5 návrhu rámcové kupní smlouvy, zejména z hlediska možného omezení hospodářské soutěže, a navrhuje, aby tento článek byl upraven tak, že minimální zbývající doba použitelnosti při dodání bude činit 2 měsíce. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávající úpravě musí trvat.

Odpověď 3:

Zadavatel po zvážení přiměřenosti a nezbytnosti požadavku na **čl. VII odst. 5 trvá**. Zadavatel se neztotožňuje s tvrzením, že na trhu je standardem minimální zbývající doba použitelnosti „2 měsíce“; obdobné požadavky jsou uplatňovány i v dalších smluvních vztazích jiných zdravotnických zařízení. Požadavek zadavatele sleduje legitimní cíl minimalizace rizika znehodnocení zásob a zajištění bezpečné a plynulé dostupnosti léčby.

Dotaz 4:

K VRÁCENÍ ZBOŽÍ PO VYPRŠENÍ EXPIRACE

Článek VII odst. 6 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: *„Prodávající je oprávněn dodat kupujícímu Zboží i s dobou použitelnosti kratší než 3 měsíce. V takovém případě je kupující oprávněn neupotřebenou část takto dodaného Zboží vrátit Prodávajícímu, nejpozději však do 14 dní od vypršení expirační doby. Prodávající je povinen takové Zboží převzít (např. při dodání dílčího plnění). V případě vrácení Zboží dle tohoto odstavce je prodávající povinen Kupujícímu vrátit částku, kterou za dotčené Zboží zaplatil, a to nejpozději do 10 kalendářních dnů ode dne vrácení Zboží (příp. dne, kdy Prodávající bezdůvodně odmítl převzít vrácené Zboží).“*

Toto ustanovení je nepřiměřené a vymyká se běžné obchodní praxi na trhu s léčivými přípravky. Pokud totiž prodávající dodá kupujícímu zboží se zbývající expirační dobou kratší než 3 měsíce a pokud kupující nestihne tato balení spotřebovat, prodávající bude povinen nespoteřebovaná balení vzít od kupujícího zpět, a to ještě i 14 dní po vypršení expirační doby, a vrátit kupujícímu kupní cenu. Tato smluvní podmínka je v běžné praxi v obdobných obchodních vztazích zcela nestandardní. Pokud totiž kupující vrátí prodávajícímu nespoteřebovaná balení krátce před vypršením expirační doby nebo dokonce až po jejím vypršení, prodávající již nemá prakticky žádnou možnost zboží jakkoliv upotřebit ani prodat a nezbyvá mu, než zboží zlikvidovat. Toto ustanovení tedy vystavuje prodávajícího značnému obchodnímu riziku a je způsobilé odradit dodavatele od podání nabídky, což by vedlo k omezení hospodářské soutěže.

Standardně se přitom ujednává, že prodávající je oprávněn dodat zboží s kratší než ujednanou zbývající expirační dobou, pokud s tím kupující souhlasí (např. protože si je jist, že zboží stihne včas spotřebovat), aniž by ale kupující byl oprávněn vrátit nespoteřebovaná balení. Toto řešení je vyvážené – kupující je dostatečně chráněn, jelikož zboží s kratší expirační dobou není povinen převzít, a prodávající není vystaven riziku, že bude nucen odkoupit nespoteřebovaná balení.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil přiměřenost a nezbytnost článku VII odst. 6 návrhu rámcové kupní smlouvy, zejména z hlediska možného omezení hospodářské soutěže, a navrhuje, aby tento článek byl buď zcela vypuštěn, nebo upraven tak, že prodávající je oprávněn dodat zboží s kratší než ujednanou zbývající dobou použitelnosti, pokud s tím kupující souhlasí. Není-li

navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávající úpravě musí trvat.

Odpověď 4:

Zadavatel po zvážení přiměřenosti a nezbytnosti požadavku na čl. VII odst. 6 trvá. Ustanovení je považováno za přiměřené a odpovídající obchodní praxi u dodávek léčivých přípravků do zdravotnických zařízení, neboť chrání zadavatele v situaci, kdy je dodávka realizována s kratší dobou použitelnosti.

Současně zadavatel upozorňuje, že dodávka s kratší dobou použitelnosti je na straně dodavatele volitelným postupem; dodavatel může riziko eliminovat dodávkami s přiměřenou dobou použitelnosti.

Dotaz 5:

K NÁHRADĚ ŠKODY V PŘÍPADĚ DODÁNÍ VADNÉHO ZBOŽÍ

Článek VII odst. 11 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „*Má-li Zboží vady jakosti, je Prodávající povinen bez zbytečného odkladu po oznámení vad Kupujícím dodat Kupujícím náhradní Zboží za Zboží vadné nebo vrátit Kupujícím cenu vadného Zboží. Volba nároku náleží Kupujícím.*“

Článek VII odst. 13 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „*Kupující je oprávněn vedle nároků z vad Zboží uplatňovat i jakékoliv jiné nároky související s dodáním vadného Zboží (např. nárok na náhradu škody).*“

Ustanovení umožňující kupujícím uplatňovat vedle nároků z vad zboží i jakékoliv jiné nároky související s dodáním vadného zboží je nepřiměřené a příliš široké. Toto ustanovení je v rozporu s koncepcí občanského zákoníku, konkrétně s § 1925, podle něhož jsou nároky z vadného plnění jednoznačně prioritní před jakýmkoliv jinými nároky. Dle tohoto ustanovení platí, že čeho lze dosáhnout uplatněním práva z vadného plnění, toho se nelze domáhat z jiného právního důvodu. Článek VII odst. 13 návrhu rámcové kupní smlouvy tuto zásadu obchází tím, že umožňuje kupujícím uplatňovat vedle nároků z vad zboží i jakékoliv jiné nároky bez jakéhokoliv omezení, aniž by musela být dodržena priorita nároků z vadného plnění.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil vyváženost, přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku VII odst. 13 návrhu rámcové kupní smlouvy, a navrhuje, aby byla tato ustanovení z návrhu rámcové kupní smlouvy zcela vypuštěna. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávajícím znění těchto ustanovení musí trvat.

Odpověď 5:

Zadavatel po zvážení na čl. VII odst. 13 trvá. Ustanovení má zajistit možnost uplatnění nároků, které mohou zadavateli vzniknout nad rámec samotných práv z vadného plnění, zejména pokud vadné plnění vyvolá prokazatelné vícenásobné náklady (např. mimořádné zajištění náhradních dodávek, logistické/administrativní náklady spojené se stažením, řešením dopadů do provozu apod.). Uplatnění náhrady škody není automatické; je vždy podmíněno splněním zákonných předpokladů odpovědnosti a prokázáním vzniku i výše škody.

Zadavatel současně nepovažuje ustanovení za rozporné s občanským zákoníkem, neboť § 1925 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, je dispozitivní povahy, tedy je možné se od textu zákona odchýlit.

Dotaz 6:

K DODACÍM PODMÍNKÁM

Článek IV odst. 2 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „*Prodávající je povinen dodat Zboží dle Objednávky do 1 pracovního dne od jejího doručení Prodávajícímu, ledaže si smluvní strany dohodly rozvozový plán. Pokud byla Objednávka doručena Prodávajícímu později než ve 12:00 hodin, považuje se za doručenou Prodávajícímu až v 8:00 hodin následujícího pracovního dne. V případě, že si smluvní strany dohodly rozvozový plán, je Prodávající povinen Zboží dodat po doručení Objednávky nejbližším následujícím rozvozem dle tohoto rozvozového plánu. Zboží však vždy musí být dodáno v pracovních dnech v době od 6:00 hodin do 15:00 hodin nebo v sobotu v době od 8:00 hodin do 12:00 hodin, ledaže se smluvní strany dohodnou jinak.*“

Článek IV odst. 3 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „*V případě, že Prodávající není schopen Objednávku v plném rozsahu splnit, nebo je schopen ji splnit jen zčásti, je povinen o této skutečnosti Kupujícího informovat formou tzv. „defektního listu“ prostřednictvím e-mailu. Informaci o neschopnosti dodat Zboží zašle Dodavatel Kupujícímu do dvou hodin od doručení Objednávky. Z defektního listu musí vyplývat, v jakém rozsahu není Prodávající schopen Objednávku splnit. V tomto rozsahu není Prodávající povinen Objednávku splnit a Kupující je ve stejném rozsahu oprávněn postupovat dle čl. VIII této smlouvy.*“

Požadavek dodání zboží ve lhůtě do 1 pracovního dne od doručení objednávky se jeví jako nepřiměřený, protože tato lhůta je extrémně krátká a s ohledem na obvyklé logistické postupy je na samotné hranici splnitelnosti, jelikož prodávajícímu neposkytuje dostatečný časový prostor pro zpracování, přípravu a expedici objednávky. Tento požadavek také neodpovídá obvyklé praxi na trhu s léčivými přípravky, kde je standardně sjednávána dodací lhůta 2 pracovní dny od akceptace objednávky.

Nadto požadavek na velmi striktně stanovenou dodací dobu je zcela neadekvátní. Dodání zboží v časovém rozpětí od 6:00 hodin do 15:00 hodin ve všední dny nebo v sobotu v době od 8:00 hodin do 12:00 hodin je nestandardní a odchyluje se od standardních obchodních praktik v odvětví. Takto úzce vymezené dodací okno, zejména čtyřhodinové v sobotu, vytváří pro dodavatele neúměrnou organizační a finanční zátěž, což je spojeno s vyšším rizikem odpovědnosti za okolnosti, které dodavatel objektivně nemůže ovlivnit (dopravní situace, technické překážky apod.).

Rovněž požadavek na zaslání defektního listu do 2 hodin od doručení objednávky je nepřiměřený a zjevně nesplnitelný. Pokud totiž kupující zašle objednávku mimo běžnou pracovní dobu, je zřejmé, prodávající nebude schopen na ni včas reagovat.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil přiměřenost článku IV odst. 2 a 3 návrhu rámcové kupní smlouvy a navrhuje, aby návrh kupní smlouvy byl upraven tak, že (i) dodací lhůta bude prodloužena na 2 pracovní dny od akceptace objednávky, (ii) dodací doba („dodací okno“) bude ponechána na dohodě stran a (iii) lhůta pro zaslání defektního listu bude prodloužena na 1 pracovní den od doručení objednávky. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávající úpravě těchto ustanovení musí trvat.

Odpověď 6:

Zadavatel po zvážení připomínek připouští úpravu dodacích podmínek následovně:

- zadavatel **souhlasí** se změnou dodací lhůty na **2 pracovní dny** (při zachování možnosti sjednat rozvozový plán),
- dodání je požadováno v návaznosti na provozní dobu nemocniční lékárny; **dodání v sobotu zadavatel standardně nepožaduje**, není-li dohodnuto jinak,

- k defektnímu listu zadavatel upřesňuje, že požadavek na rychlou informaci o nedodání se vztahuje na objednávky doručené v pracovní době; v případě doručení mimo pracovní dobu bude postupováno následující pracovní den.

Na základě výše uvedeného zadavatel upraví zadávací dokumentaci tak, že rámcová kupní smlouva nebude rozdělena na dvě verze a pro všechny části veřejné zakázky bude využito nové znění v Příloze č. 2 - Rámcové kupní smlouvě, jejíž čl. IV odst. 2, bude znít:

*„Prodávající je povinen dodat Zboží dle Objednávky nejdéle **do 2 pracovních dnů** od jejího doručení Prodávajícímu, ledaže si smluvní strany dohodly rozvozový plán. **Pokud byla Objednávka doručena Prodávajícímu později než ve 12:00 hodin, považuje se za doručenou Prodávajícímu až v 8:00 hodin následujícího pracovního dne.** V případě, že si smluvní strany dohodly rozvozový plán, je Prodávající povinen Zboží dodat po doručení Objednávky nejbližším následujícím rozvozem dle tohoto rozvozového plánu. Zboží však vždy musí být dodáno v pracovních dnech v době od 6:00 hodin do 15:00 hodin nebo v sobotu v době od 8:00 hodin do 12:00 hodin, ledaže se smluvní strany dohodnou jinak, přičemž běh dodací lhůty bude přerušen ve dnech pracovního klidu (tj. od soboty 0:00 hodin do neděle 24:00 hodin a ve dny státních svátků, vždy od 0:00 hodin do 24:00 hodin), tzn., že dodací lhůta ve dny pracovního klidu nepoběží, přičemž její běh bude pokračovat a zbývající část dodací lhůty proběhne po skončení dnů pracovního klidu.“*

Dotaz 7:

K LHŮTĚ PRO REKLAMACI NĚKTERÝCH ZJEVNÝCH VAD

Článek VII odst. 8 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: *„Zjistí-li kupující po převzetí Zboží, že je obal Zboží porušen nebo že množství dodaného Zboží neodpovídá dodacímu listu, uplatní kupující tyto vady u prodávajícího, a to do 2 pracovních dnů ode dne převzetí zboží. Prodávající je povinen vyřídit reklamaci do 30 dnů od jejího doručení.“*

Článek VII odst. 9 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: *„Skryté vady, kterými se rozumí vady vzniklé rozbitím, prázdná balení v originálních baleních či kartónech atd., je kupující oprávněn reklamovat u prodávajícího do jednoho měsíce od převzetí Zboží.“*

Reklamace zjevných vad do 2 pracovních dnů nebo dokonce až do 1 měsíce po převzetí zboží je objektivně nepřiměřeně dlouhá. Vady jako porušený obal, vada množství, rozbití či prázdná balení lze z povahy věci odhalit již při převzetí zboží či bezprostředně poté. Standardně se v těchto případech sjednává reklamační lhůta bez zbytečného odkladu, maximálně však do 24 hodin od převzetí. Takto dlouhá lhůta pro reklamaci zjevných vad zvyšuje riziko, že původcem tvrzené vady bude ve skutečnosti již kupující, což může vést ke sporům. Nelze po prodávajícím požadovat, aby nesl odpovědnost za vady, které mohly vzniknout až po převzetí zboží vinou kupujícího. Takto dlouhá lhůta pro reklamaci zjevných vad vystavuje prodávajícího nepřiměřenému obchodnímu riziku.

Ustanovení označující vady vzniklé rozbitím či prázdná balení v originálních baleních či kartónech za „skryté vady“ je fakticky nesprávné. Uvedené vady nelze kvalifikovat jako skryté vady, neboť skrytými vadami jsou takové vady, které nebylo možné zjistit při běžné prohlídce zboží v okamžiku jeho převzetí a které se projeví až při následném používání nebo detailnější kontrole. Naproti tomu rozbité zboží či prázdná balení jsou typickými příklady vad zjevných, které mohou a mají být zjištěny již při samotném převzetí dodávky prostřednictvím standardních postupů příjmu zboží (vizuální kontrola balení, kontrola celistvosti obalů). Kvalifikace těchto zjevných vad jako skrytých vytváří pro prodávajícího neodůvodněnou ochranu před odpovědností za vady, které měly být identifikovány a reklamovány okamžitě při dodání.

Stanovení jednoměsíční lhůty pro reklamaci takto definovaných "skrytých" vad je v rozporu s principem

bezodkladnosti reklamace zjevných vad a fakticky zbavuje prodávajícího možnosti účinné obrany proti neoprávněným reklamacím z titulu dodání údajně poškozeného nebo nekompletního zboží. Běžná obchodní praxe vyžaduje, aby zjevné vady byly reklamovány neprodleně při převzetí zboží, přičemž převzetí dodávky bez výhrad k viditelnému stavu je považováno za akceptaci zboží v dodaném stavu. Prodloužení reklamační lhůty pro zjevné vady na jeden měsíc vytváří nerovnováhu smluvního vztahu ve prospěch prodávajícího a znemožňuje včasné zjištění příčiny poškození (např. zda k rozbití došlo při přepravě, manipulaci na straně prodávajícího nebo až po převzetí kupujícím). Přiměřená úprava by měla rozlišovat mezi skutečně skrytými vadami (např. výrobní vady projevující se až při použití, vnitřní poškození nezjistitelné zevní kontrolou), pro které je delší lhůta přiměřená, a vadami zjevnými, které musí být reklamovány bezodkladně při převzetí zboží s možností odmítnutí převzetí vadné dodávky. Nadto je třeba upozornit na vnitřní rozpor v návrhu rámcové kupní smlouvy. Článek VII odst. 7 stanoví, že kupující je povinen případné vady zboží písemně oznámit prodávajícímu bez zbytečného odkladu po jejich zjištění. Toto ustanovení tedy váže lhůtu pro oznámení vad na okamžik zjištění vady, nikoliv na okamžik převzetí zboží. Naproti tomu články VII odst. 8 a 9 stanoví lhůty pro reklamaci vad odvíjející se od okamžiku převzetí zboží. Není tedy zřejmé, které ustanovení má mít přednost a jaká lhůta pro oznámení vad skutečně platí. Tato nejednoznačnost je zmatečná a může vést ke sporům mezi smluvními stranami.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil vyváženost, přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku VII odst. 7, 8 a 9 návrhu rámcové kupní smlouvy, a navrhuje, aby (i) článek VII odst. 7 a 9 byly zcela vypuštěny a (ii) článek VII odst. 8 byl upraven v tom smyslu, že kupující je oprávněn uplatňovat reklamace zjevných vad (jako např. porušený obal, rozbití, vada množství, prázdná balení, apod.) bezodkladně, nejpozději do 12 hodin od převzetí zboží. Není-li navrhovaná úprava možná, prosíme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávající úpravě trvá.

Odpověď 7:

Zadavatel po zvážení **na čl. VII odst. 8 a 9 trvá**. Nastavení lhůt odpovídá reálným provozním možnostem příjmu dodávek ve zdravotnickém zařízení; při příjmu není vždy možné okamžitě provést detailní kontrolu každého jednotlivého balení (např. kontrolu úplnosti obsahu, vnitřního poškození apod.).

Ustanovení je zvoleno tak, aby bylo možné vady objektivně zjistit a řádně zadokumentovat, aniž by docházelo k nepřiměřenému zatížení provozu.

Dotaz 8:

K VÝPOVĚDNÍ DOBĚ

Článek IX odst. 3 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „*Smluvní strany jsou oprávněny tuto smlouvu kdykoli vypovědět, a to i bez udání důvodu. V takovém případě si smluvní strany sjednaly výpovědní dobu 3 měsíce, která počíná běžet dnem doručení výpovědi druhé smluvní straně.*“

Požadovaná 3měsíční výpovědní doba je nepřiměřeně dlouhá, neboť neodpovídá obvyklé praxi na trhu s poptávanými léčivými přípravky, kde je v podobných smluvních vztazích běžně sjednávána výpovědní doba v délce maximálně 30 dnů.

V průběhu plnění veřejné zakázky může nastat řada situací, v nichž by prodávající mohl mít oprávněný zájem na vypovězení smlouvy, jako např. nepřiměřené zvýšení výrobních nákladů a s tím související neudržitelnost nabídkové ceny. Rizika plynoucí z nepřiměřeně dlouhé výpovědní doby jsou natolik vysoká, že by mohla řadu potenciálních dodavatelů odradit od podání nabídky, v důsledku čehož by mohlo dojít k omezení hospodářské soutěže.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku IX odst. 3 návrhu rámcové kupní smlouvy, zejména z hlediska možného omezení hospodářské soutěže, a navrhuje, aby návrh rámcové kupní smlouvy byl upraven tak, že výpovědní doba bude činit 30 dní od doručení oznámení o výpovědi. Pokud navrhovaná úprava není možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na citovaném ustanovení musí trvat.

Odpověď 8:

Zadavatel po zvážení připomínky **trvá na současném znění čl. IX odst. 3 a výpovědní době 3 měsíce**. Důvodem je potřeba zajistit dostatečný časový prostor k zajištění návazných dodávek a minimalizaci rizik výpadků v zásobování léčivými přípravky.

Dotaz 9:

K MECHANISMU ZMĚNY KUPNÍ CENY V NÁVAZNOSTI NA ZMĚNU ÚHRADY

Článek V odst. 3 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: *„V případě Zboží hrazeného z veřejného zdravotního pojištění může dojít ke změně (snížení/zvýšení) kupní ceny Zboží pouze v případě změny úhrady provedené na základě zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V takovém případě bude jednotková kupní cena Zboží v Kč bez DPH rovná součinu aktuálně platné ceny výrobce a procentního navýšení dané podílem nové a původně stanovené úhrady. Uplatněná procentní přírážka distributora uvedená v původní nabídce se nemění.“*

Takto formulovaná smluvní podmínka je vůči dodavateli nepřiměřená a nereflkuje pravidla cenové a úhradové regulace léčivých přípravků. Předně je třeba zdůraznit, že úhrada a cena léčivého přípravku jsou dvě odlišné a na sobě nezávislé částky. Snížení úhrady proto nemůže automaticky znamenat snížení ceny. Rozhodne-li Státní ústav pro kontrolu léčiv o snížení úhrady, nemusí vždy souběžně s tím rozhodnout také o snížení maximální ceny původce (výrobce). Je pak na rozhodnutí dodavatele, zda (i) bude léčivý přípravek na trh dodávat za původní, nesníženou cenu, což v praxi znamená prodej s doplatkem (či vyšším než dosavadním doplatkem), (ii) cenu sníží tak, aby odpovídala snížené úhradě, nebo (iii) s ohledem na snížení rentability omezí či zcela zastaví dodávky léčivého přípravku na trh.

Předmětné ustanovení rámcové kupní smlouvy však vyžaduje, aby dodavatel v případě snížení úhrady za všech okolností snížil cenu. Takový požadavek je zjevně nepřiměřený, jelikož snížení úhrady je zcela mimo dodavatelovu kontrolu. Po dodavateli nelze spravedlivě požadovat, aby snížení úhrady kompenzoval ze svého, tedy aby léčivý přípravek dodával za cenu, která pro něj může být ekonomicky neúnosná. Dodavatel by měl mít možnost reagovat na snížení úhrady dle své volby, a to v závislosti na tom, zda je pro něj snížení ceny ekonomicky únosné, zejména by měl být oprávněn odmítnout další dodávky léčivého přípravku za sníženou cenu.

Nadto je předmětné ustanovení formulováno nejasně a může vést ke sporům mezi smluvními stranami. Naznačený způsob výpočtu je vágní a jeho aplikace v praxi může být problematická. Zejména pak ustanovení odkazuje na „procentní přírážku distributora uvedenou v původní nabídce“, avšak (chápeme-li správně) zadávací dokumentace nevyžaduje, aby uchazeči v nabídce procentní přírážku distributora uváděli (kromě toho, výše obchodní přírážky se samozřejmě může v čase měnit). Není tedy zřejmé, jaká hodnota by měla být do výpočtu dosazena, což činí celé ustanovení prakticky neaplikovatelným.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil vyváženost, přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku V odst. 3 návrhu rámcové kupní smlouvy, a navrhuje, aby bylo toto ustanovení z návrhu rámcové kupní smlouvy zcela vypuštěno. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávajícím znění tohoto ustanovení musí trvat, a dále

žádáme o vysvětlení, jakým způsobem má být stanoven vzorec pro výpočet nové kupní ceny a jaká hodnota procentní přírážky distributora má být použita, když tato hodnota není součástí nabídky.

Odpověď 9:

Zadavatel **na smluvním mechanismu trvá** a navrženou změnu nepřijímá. Ujednání je odůvodněno potřebou mít předvídatelný, transparentní a kontrolovatelný postup pro situace, kdy dojde ke změnám v úhradové regulaci; cílem je zajištění dodávek za podmínek odpovídajících platnému úhradovému režimu.

Na základě výše uvedené úpravy Přílohy č. 1 Zadávací dokumentace – Tabulky pro výpočet nabídkové ceny a sloučení Přílohy č. 2.1 Zadávací dokumentace – Rámcové kupní smlouvy (pro Část 1, 4, 7, 8, 9) a Přílohy č. 2.2 Zadávací dokumentace – Rámcové kupní smlouvy (pro Část 2, 3, 5, 6, 10), bude změněna zadávací dokumentace a dojde k prodloužení lhůty pro podávání nabídek o celou její původní délku.

S pozdravem

Ing. Vlastimil Vajdák
ředitel